

Zarzut drugi: w przypadku nieuwzględnienia przez Trybunał pierwszego zarzutu odwołania – błędna wykładnia i niewłaściwe zastosowanie przez Sąd art. 107 ust. 1 TFUE w odniesieniu do pojęcia selektywności

W szczególności wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd niesłusznie uznał, iż jego kontrola powinna ograniczać się do kwestii, czy Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie. Sąd popełnił błąd, ponieważ skupił się w swej analizie na kwestii, czy stronom udało się „w sposób oczywisty” wykazać błąd w analizie Komisji, a nie na kwestii istotnej, a mianowicie, czy analiza selektywności przeprowadzona przez Komisję jest wadliwa. W każdym razie, nawet gdyby takie kryterium miało zastosowanie, Sąd powinien był stwierdzić, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie przy badaniu wymogu selektywności.

(¹) Dz.U. 2018, C 80, s. 20.

**Odwołanie od postanowienia Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 9 września 2021 r. w sprawie
T-881/19, GABO:mi/Komisja, wniesione w dniu 18 listopada 2021 r. przez GABO:mi Gesellschaft für
Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG**

(Sprawa C-696/21 P)

(2022/C 73/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (przedstawiciel: Ch. Mayer, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie zaskarżonego postanowienia w zakresie, w jakim nie odnosi się ono do umów o udzielenie dotacji podpisanych przez REA lub IMI-JU (CANCER-ID, DIACAT, EU-AIMS, EUC²LID, EUROFORGEN, ONCOTRACK, RADAR-CNS) i zasądzenie od pozwanej zapłaty kwoty 1 304 465,36 EUR wraz z odsetkami w wysokości 74 024,01 EUR na rzecz Ivo-Meinerta Willrotha jako syndyka GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG.
- tytułem żądania ewentualnego – uchylenie zaskarżonego postanowienia w zakresie, w jakim nie odnosi się ono do umów o udzielenie dotacji podpisanych przez REA lub IMI-JU (CANCER-ID, DIACAT, EU-AIMS, EUC²LID, EUROFORGEN, ONCOTRACK, RADAR-CNS) i uznanie za dopuszczalną skargi wniesionej przez wnoszącą odwołanie do Sądu Unii Europejskiej i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Unii Europejskiej co do istoty;
- tytułem żądania ewentualnego – uchylenie zaskarżonego postanowienia w zakresie, w jakim nie odnosi się ono do umów o udzielenie dotacji podpisanych przez REA lub IMI-JU, oraz przekazanie sprawy Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania; oraz
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Pierwszy zarzut odwołania: naruszenie prawa do rzetelnego procesu poprzez naruszenie obowiązku informowania

Stwierdzając niedopuszczalność skargi bez uprzedniego poinformowania wnoszącego odwołanie o jej rzekomym braku precyzji, Sąd naruszył prawo do rzetelnego procesu.

Prawo ustanowione w art. 47 karty powinno obejmować obowiązek staranności na rzecz stron postępowania, który został skonkretyzowany w niniejszej sprawie jako obowiązek wyraźnego poinformowania stron o opinii prawnej sądu przed wydaniem orzeczenia i wezwania ich do przedstawienia uwag lub, w razie potrzeby, do przedstawienia dodatkowych wyjaśnień. Jest tak tym bardziej w przypadku takim jak niniejszy, w którym wydaje się, że istnieją również nieporozumienia co do zakresu dokumentów, którymi dysponuje wnoszący odwołanie (wówczas skarżący), i w którym – zgodnie z opinią Sądu – żądanie nie zostało po prostu wystarczająco uzasadnione.

2. Drugi zarzut odwołania: błędne zastosowanie art. 76 lit. d) regulaminu postępowania przed Sądem

Wniosek Sądu, zgodnie z którym skarga nie spełnia wymogów art. 76 lit. d) regulaminu postępowania przed Sądem, jest błędny pod względem prawnym. Sąd nadmiernie rozszerza wymogi dotyczące uzasadnienia skargi na podstawie tego artykułu.

W szczególności wbrew temu, co twierdzi Sąd, właściwa obrona Komisji była możliwa i Sąd mógł orzec w przedmiocie skargi. Jest tak tym bardziej, że Komisja zaakceptowała już żądania skarżącego.

Ponadto skarga nie była niejasna i nieprecyzyjna w odniesieniu do kwot żądanych przez skarżącego.

Dodatkowo, wbrew temu, co orzekł Sąd, skarga nie była niejasna w swej całości; przede wszystkim nie było „niespójności” między przywołaną podstawą prawną a przedstawionymi argumentami.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 8 września 2021 r. w sprawie T 328/18, Naturgy Energy Group/Komisja, wniesione w dniu 19 listopada 2021 r. przez Naturgy Energy Group, S.A, dawniej Gas Natural SDG, S.A.

(Sprawa C-698/21 P)

(2022/C 73/17)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Naturgy Energy Group, S.A., dawniej Gas Natural SDG, S.A. (przedstawiciele: F. González Díaz, J. Blanco Carol, abogados)

Druga strona postępowania: Comisión Europea, EDP España, S.A., Viesgo Producción, S.L., następca prawny Viesgo Generación, S.L.

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 8 września 2021 r. w sprawie T 328/18, Naturgy Energy Group/Komisja;
- ostateczne rozstrzygnięcie sporu bez przekazywania go Sądowi, jak pozwala na to art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości, poprzez stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2017) 7733 final z dnia 27 listopada 2017 r. w sprawie pomocy państwa SA.47912 (2017/NN) ⁽¹⁾ – Hiszpania; Zachęty ekologiczne dla elektrowni węglowych;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania oraz postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca je podnosi następujące zarzuty:

1. Pierwszy zarzut odwołania, oparty na naruszeniu prawa przy dokonywaniu oceny uzasadnienia zaskarżonej decyzji w odniesieniu do selektywnego charakteru spornego środka

Naturgy uważa, że dokonana przez Sąd analiza uzasadnienia zaskarżonej decyzji w zakresie dotyczącym selektywności spornego środka narusza prawo.